

GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek

N^{ro}. 21.

22. Lutego 1819.

Wiadomości krajowe.

Ze Lwowa. — Dzień 12sty Lutego, iako rocznica urodzin Nayaśniejszego Cesarza i Króla Franciszka, Pana naszego naymłodszejszego, którego dobrotliwa Opatrzność przeznaczyła na Władcę wielu szczęśliwych Ludów, i który przez wysokie Swe onoty nabył piękne prawo do nazywania się ulubionym Oycem Swych Poddanych, obchodzono we Lwowie z naywiększą uroczystością.

O godzinie 10tej z rana, wszystkie Władze, C. K. Jenerałowie, obecni Członkowie Stanów krajowych i Duchowieństwo, zgromadzili się w Kościele katedralnym, gdzie JW. Hrabia Ankwicz, Arcy-Biskup Lwowski i Prymas Królestw Galicyi i Lodomeryi odprawił uroczyste Mszę wielką. Przed kościołem i na rynku paradowały osada wojskowa i korpusy mieyskie, na których salwy odpowiadały zatoczone za miastem działa C. K. artylleryi polney i artylleryi mieyskiej.

Po skończonem nabożeństwie i odciągnięciu wojska różney broni był obiad u JW. Gubernatora krajowego, gdzie Władze krajowe i zgromadzeni na ten dzień Obywatele znajdowali się. Toasty za zdrowie Nayaśniejszego Pana spełniano radośnie sercem pełnem życzenia, aby Naywyższy przedłużał drogie dni życia nayłaskawszego Monarchy i Oycy poświęcającego je iedynie dobru Swych Ludów.

Wieczorem odspiewano w teatrze w obecności liczne go zgromadzenia przed portretem Nayaśniejszego Pana hymn narodowy: Boże zachoway Franciszka Cesarza!

Dzień ten radosny i świetny zakończyły assamble u JW. Hrabiego Ankwicza, Arcybiskupa Lwowskiego i Prymasa Królestw Galicyi i Lodomeryi, gdzie znajdowali się Naczelnicy Władz krajowych, Jenerałowie, Officerowie wyższego stopnia, Dygnitarze koronni, Członkowie Stanów, Kapituły obu obrządków i liczne grono Dam i Obywateli.

Tak zakończyła się uroczystość urodzin naydobrotliwszego Monarchy i Oycy; a zapewne

każdy Mąż prawy, mający pojęcie o tak wzniosłej, spokojney ale prawdziwey wielkości, o tak wysokich cnotach i celujących świetności przymiotach, z zapalem błagać będzie Nieba o hojne zlewanie błogostawieństw na uszczęśliwiającego swe Ludy Monarchę i Oycę Franciszka.

Z Wiednia. — Jcy Cesarzowicowska Mość Arcy-Xieźniczka Karolina towarzyszy NN. Cesarstwu Ichmość w podróży przedsięwziętej do Włoch i Neapolu.

Według własnoręcznego listu, wydanego do C. K. pierwszego W. Ochmistrza Xiążęcia Trauttmannsdorffa, pod dniem 2gim Lutego, raczył Nayaśniejszy Pan na czas terażniejszej podróży i niebytności mianować Zastępcą Swoim znowu Jego Cesarzowicowską Mość, Arcy-Xiążęcia Ludwika.

Na wiadomość, że Ambassador Perski Mirza Abul Hassan Chan, przeznaczony do Dworu Londyńskiego, przejeżdżając przez Wiedn, z poleconym listem Królewskim i podarunkami, stanie d. 1. Lutego przed południem w Schwechatie, wysłano naprzeciw niemu Radcę Kancellaryi Stanu Barona Bretfelda, i nadwornego Sekretarza Barona Ottenfelsa, którzy go mieli powitać, i odprowadzić do pomieszkania w tak-zwanym domu Cesarzkim na przedmieściu Wiedna, gdzie oczekiwał go C. K. nadworny Radca i Tłómacz P. Hammer, i przedstawił mu się w charakterze Mihamandara, czyli Kommissarza assistującego mu na czas pobytu jego w Wiedniu. — Po odbytych powitaniach, zaproszono go ze strony C. K. nadwornego Urzędu Kontrolli na śniadanie. U stołu siedzieli: Ambassador Mirza Abul Hassan Chan, Sekretarz Poselstwa Mirza Mohamed-Alj, i Poseł Mirza Abdul Hussein Chan, tudzież powyżey wzmiankowani trzej Urzędnicy C. K. nayney Kancellaryi nadwornej i Stanu. — Po zwyczajnym trzydniowym wypoczynku wyprawił Ambassador dnia czwartego o godzinie 3 z południa, swe

jego Kuzyna i Sekretarza Poselstwa, Mirzę Mohammeta Ali, do Ministra spraw zewnętrznych, JO. Xiążęcia Metternicha, upraszając o uroczyste posłuchanie, a gdy Xiążę wyprawił w wieczor do Ambassadorsa nawzajem C. K. Radcę nadworney Kancelaryi Stanu, i Dyrektora Kancellaryi P. Swietetzkiego, uroczyste posłuchanie u JO. Xiącia Ministra spraw zewnętrznych nastąpiło w Piątek d. 5go w sposób następujący: O godzinie pół do zgiey wyjechał po Ambassadorsa z Kancelaryi Stanu aż do pomieszkania tegoż, C. K. Radca nadworny i Tłómacz Hammer w Xiążęcym poczwórnym powozie galowym. ciągnięnym przez sześć koni. Ekwipaż ten poprzedzało 12 koni Xiążęcia Ministra, mających na sobie siodła i cały rynsztunek Turecki; każdego konia prowadził osobiście masztalerz Xiążęcy, ubrany w barwę galową, oprócz tego wystąpili także i inni służebni Xiążęcego Dworu w barwie galowej. Cały ten orszak prowadził Xiążęcy koniuszy, z poiażdem zaś owym poczwórnym z sześcioma koniami był drugi poczwórnym z przyprzężonemi czterema koniami. — Orszak ciągnął się z pomieszkania Ambassadorsa przez starą bramę Kärntnerthor, przez ulicę Kärntnerską, Stockameisen, Graben, Kohlmarkt i przez ulicę Szauflegasse, do Kancelaryi Stanu, a to w następującym porządku: 1.) Podofficer z 4 żołnierzami iazdy, dla torowania drogi; 2.) C. K. Kapi an ze 40 ludźmi piechoty. 3.) Pięciu Urzędników Ambassadorsa (na koniach Xiążęcych ubranych w rynsztunku Tureckim), mianowicie Podskarbi, Koniuszy, Mistrz obrzędów, Szatny i pierwszy pokciowiec. 4.) Sekretarz Poselstwa na koniu Xiążęcym pyszniey od tamtych ubranym i prowadzonym przez dwóch Xiążęcych masztalerzy; trzymając na rękach listy N. Szacha Perskiego i Następcy tronu Abbas Mirzy, w workach skanych srebrem i złotem; na piersiach zaś pisma Iltimadeddewleta (t. i. podpory Państwa) czyli W. Wezyra Perskiego, Mirzy Szefii Chana, i pierwszego Wezyra Następcy tronu Issa Mohammeda w sakwach z czerwonego atlasu. 5.) Służebni Xiążęcia Metternicha. 6.) Xiążęcy powóz sześciokonny; w którym siedział Ambassador, a naprzeciw niemu C. K. Kommissarz, Radca nadworny Hammer; po obu stronach powozu szedł jeden służebny Ambassadorsa i jeden Kommissarza, w barwach galowych. — Ambassador ubrany był w zupełnym stroju Dworskim (po Persku zwanym *Bar-tal*) z trzema piórami (*Dzyga*) na głowie i z potrójną ozdobą orderu lwa słonecznego; o-

prócz tego miał zawieszoną na sobie wyobrażenie Szacha, oprawne w bogaty wieniec, wysadzany kosztownemi perłami, z takimiż kutassami. Portret ten dostał w dowód szczególniejszej łaski Szacha. Za powozem siedzieli na koniach murzyoi Ambassadorsa, po których następował powóz czterokonny, w którym siedział Poseł Mirza Abdul Hnssein Chan, a po tym, powóz dwukonny C. K. Kommissarza. Orszak kończyli C. K. Podporucznik ze 20 ludźmi piechoty i Podofficer ze 4 ludźmi iazdy.

Świta wysiadła na dziedzińcu Kancellaryi Stanu, Ambassador zaś Perski, Posłowie i Sekretarz Poselstwa, przy dolnych schodach, gdzie powitali Ambassadorsa w imieniu Ministra spraw zewnętrznych, dwaj Urzędnicy Kancelaryi Stanu, Kesaer i Stradiot, a na najwyższych schodach drugiego przedziału C. K. Radca Kancellaryi Stanu, Baron Bretfeld, i Sekretarz nadworny Baron Ottenfels-Geschwind. Pierwszy szedł obok Ambassadorsa, drugi obok Posła. Orszak przechodził przez przedpokój, gdzie znajdowali się służebni Xiążęcy w barwie paradney, przez salę jadalną, gdzie byli Dworzanie, przez salę czerwoną, gdzie była część Szlachty i Dam licznie zgromadzonych, przez salę biliardową, gdzie stały rzędami Ciśło akademickie sztuk kształcących, tudzież Akademia wschodnia i Urzędnicy C. K. tajney Kancelaryi Stanu nadworney, wyjąwszy C. K. Radców nadwornych; W zieloney sali bawialney były dwa krzesła poręczowe, wybite axamitem karmazynowym, z galonami złotem, jedno dla Xiącia Ministra spraw zewnętrznych, drugie dla Ambassadorsa Perskiego; za tem po prawey było krzesło dla Posła, za którym stał Sekretarz Ambassady, od którego Ambassador odebrał list Szacha przy wstępie do sali posłuchalney, i trzymał go sam w rękach. Reszta orszaku została w sali ościenney, z której weszli do sali posłuchalney Członkowie Akademii i Kancelaryi Stanu; ci przyłączyli się do C. K. Radców nadwornych, uszykowanych po prawey Ministra spraw zewnętrznych, za nim zaś i po lewey stali zgromadzeni licznie Magnaci i Szlachta. C. K. Radca nadworny i Dyrektor Kancelaryi Swietetzki, zastępujący miejsce Rady Stanu, stał między JO. Xiąciem Ministrem i Ambassadorsiem, po lewey Xiążęcia, a na przeciw niemu C. K. nadworny Tłómacz po lewey Ambassadorsa. — Ambassador miał mowę w języku Perskim, którą Tłómacz nadworny wyłożył następującym sposobem na język Niemiecki:

„Oto jest cel Poselstwa od Monarchy przy-

„Istnieje temu wysokiemu C. K. Dworowi. „Z szlachetnej strony N. Króla Królów, którego Zamek sięga pod niebiosy i równa się Słońcu, ze strony dzierżyciela Korony i tro- „nu dawnych Cesarzów Perskich, Daryusza „Iranu i Turanu, wystąpił iestem do Naj- „jaśniejszego i najsławniejszego Cesarza, dla „ustalenia przyjaźni i dobrego porozumienia „między obu wysokimi Dworami Peryi i „Austrią, a to w obliczu wysokiego Mini- „sterium i za wysokim tegoż pośrednictwem.“
— „Upraszam JO. Xiążęcia Ministra, udzielić „mi tego zaszczytu, abym iak narychle przed- „stawić się mógł osobiście Najjaśniejszemu i „najsławniejszemu Cesarzowi Jmci, i nie „chcieć mi odmówić w tem przyjacielskiego „usiłowania, niemniej do tego oznaczyć mi „dzień pewny.“ — Odpowiedź następującą Mi- „nistra spraw zewnętrznych, przełożył Tłumacz „nadworny na język Perski: „Z ukontentowa- „niem odbieram od P. Ambassadora zapewnienie „o trwającej przyjaźni Króla i Jego Pana dla „najmiłościwszego Monarchy moiego; będzie „to powinnością moją, wyednać dla P. Am- „bassadora przystęp do Jego C. K. Mości. Naj- „jaśniejszy Pan mój chętnie przyjmie Sam z „ust P. Posła wypatrzone przedemną zapewnienie, „i w tym zamiarze chętnie da Mu osobli- „we uroczyste posłuchanie.“ — Tu podniósł się z krzesła Ambassador, aby list Schacha Perskiego oddał stojącej Xięciu Ministrowi. Xią- „żę Jmć wstał też samo, zdjął kapelusze dla „uczczenia listu Królewskiego, potem nakrył „znowu głowę i tak został aż do końca. — „Xią- „żę Jmć oddał nadwornemu Radcy Świe- „tetzkiemu ten list Szacha, iako też wręczono „sobie później listy Następcy tronu i obu „Wezyrów, Radca nadworny zaś położył je na „stole stojącym po lewej krzesła Xiążęcego. — „Po czem Ambassador przedstawił Xięciu Po- „sła, Mirzę Abdula Husseina Chana; Xią- „żę wdał się z Ambassadorem w przyjacielską „rozmowę, którą prowadzili częścią po Persku „i po Niemiecku, przez nadwornego Tłumacza, „częścią zaś bezpośrednio mówili z sobą po „Angielsku. Rozmowa ta przerywana była tyl- „ko częstowaniem Ambassadora i świętęgo, przy- „czem usługiwali dworzanie Xiążęcy.

Po tem wszystkiem pożegnał się Ambassador z Xiążęciem i powrócił z tym samym orszakem, lecz krótszą drogą, mianowicie przez Josephsplatz i bramę Karntnerthor do swojego pomieszczenia, gdzie pożegnał go Kommissarz Cesarzowski, i powrócił w swoim pojeździe do Kancelaryi Stanu, dla zdania sprawy Ministrowi spraw zewnętrznych.

Wiadomości zagraniczne.

Francya.

Na posiedzeniach Parlamentowych od dnia 20go do 26go Stycznia nie uchwalono nic ważniejszego. — Na posiedzeniu Izby Deputowanych d. 28. Stycznia P. de Serre zachowawszy pieczęć, po odbytych zwyczajnych obrzędach, i mianey przez siebie wstępnej mowie, odczytał następujący projekt do prawa o odpowiedzialności Ministrów: „Ludwik z Bożej łaski i t. d. Art. 1.) Izba Deputowanych oskarżyć może Ministra, tylko na doniesienie podpisane przez pięciu iey Członków, zawierające koniecznie fakta zdrady lub konkusyi *); doniesienie takowe czynione być ma na posiedzeniu publicznem, równie iako i dalsze rozprawy, wszakże z wolnością objętą art. 44. aktu konstytucyi. **) 2.) Po uczynionem doniesieniu, odroczy Izba pierwsze śledztwo przynajmniej do dni trzech. Po wysłuchaniu w oznaczonym dniu powodów wyjaśniających doniesienie, i rozpraw w tym mierze przedsięwziętych, przystąpi Izba do porządku dziennego, jeżeli fakta zdawać się iey będą nie mające należnych, lub też dostatecznych oznaków. W razie przeciwnym, udzielić każe obwinionemu Ministrowi doniesienie z popierającemi go aktami urzędowemi. 3.) O czem w przódzy Prezes Izbyawiadomi na piśmie Ministra obwinionego. Akta te udzieli Sekretaryat Izby, gdzie złożonemi być mają. Obwiniony Minister może ie ztamtąd podnieść w kopiach sprawdzonych przez Prezesa i Sekretarza Izby. 4.) Po nakazaniem udzielenia aktów, Izba odebrać ma najdalej w dniach 8, tłumaczenie się Ministra. We wszystkich przypadkach po przedsięwziętej nowej rozprawie, Izba rozstrzyga, czyli są powody do złożenia Kommissyi w celu dalszego śledzenia, lub też ich nie ma. W pierwszym przypadku oznacza i podaje Izba dokładnie fakta, które Kommissya ma sprawdzić. 5.) Kommissya składa się z 9 Członków, Deputowani donosiciele nie mogą użytymi być do tej Kommissyi. 6.) Kommissya odbiera i sprawdza akta i świadectwa, tak służące do wsparcia faktów uznanych i podanych od Izby, iako i te, które Minister po-

*) Konkusya znaczy wymuszanie na drugim zysków, pod pozorem lub przez nadużycie prawa, bądź to przez osobę prywatną, bądź przez Urzędnika publicznego.

**) Według tego artykułu, żądanie pięciu Członków jest dostateczne, aby Izba zamieniła się w Wydział tajemny.

da na usprawiedliwienie swoje. Minister i Deputowani donosiciele, słuchani bydź mają tyle razy przez Kommissyję, ile razy tego zażądają. 7.) Wydział Izby ma prawo obecnym bydź wszystkim czynnościom Kommissyi, wszakże bez żadnego w tem uczestnictwa. Każdemu Członkowi Izby wolno jest na jego żądanie, powziąć wiadomość w Sekretaryacie Izby o wywodach działań Kommissyi, nieanieny o wszystkich dotyczących się aktach. We 14 dni, a nappóźniej w miesiąc po mianowaniu swoim, Kommissyja zda sprawę Izbie, a to w celu żądania w razie potrzeby przedłużenia terminu do uzupełnienia instrukcyi, (który nad miesiąc dłuższym bydź nie może), lub przedstawiając bezpośrednio, aby doniesienie odrzuconem zostało, albowież żeby przedsięwzięto prawne kroki z Ministrem obwinionym, w którym przypadku Kommissyja poda artykuły oskarżenia. 9.) Artykuły te, nie mogą inaczej bydź uchwalone, ani Minister obwiniony jako winny uważanym, chyba po trzech przynajmniej co ośm dni po sobie następujących rozprawach. Odrzucenie doniesienia zawyrokowane bydź może ostatecznie po każdej osobliwej rozprawie. 10.) Uchwałę uznającą winę Ministra podpisaną przez Prezesa i Sekretarza Izby odesła Prezes Prezesowi Izby Parów. 11.) Izba Deputowanych mianuje bezpośrednio z grona swojego większości głosów pięciu Kommissarzy, z poleceniem popierania skargi w Sądzie Parów. Deputowani donosiciele mogą znajdować się między tymi Kommissarzami. Uchwała mianująca Kommissarzy przesłana ma bydź Sądowi Parów. 12.) W przypadku rozwiązania Izby Deputowanych nastąpi nowy wybór pięciu Kommissarzy. W razie ponowienia której kolei wyborczej (*series*) nastąpi nowy wybór Kommissarzy, którzy do teży kolei należą. W obu przypadkach mogą znowu obranymi bydź Deputowani, mianowani wprzód Kommissarzami. 13.) Izba Deputowanych odstąpić może każdego czasu, od skargi wniesionej przeciw Ministrowi; oświadczenie takie znosi skargę i wszystkie jej skutki. Tytuł II. O wyrokowaniu Sądu Parów na Ministrów. 14.) Skoro uchwała uznająca winę Ministra od Izby Deputowanych nadejdzie do Prezesa Izby Parów, zwołaną ma bydź natychmiast Izba Parów i zamienić się w Sąd Parów. Skoro Sąd Parów ustanowi się, wyda stosownie do okoliczności rozkaz uwięzienia (*ordonnance de pris de corps*), lub tylko wezwanie do stawienia się (*mandat d'amener ou de comparaitre*). 15.) Skoro Minister oskarżony stawi się, Prezes wezwie go, aby sobie obrał

Patronów, czego gdy nie uczyni, Prezes mianować ich będzie z Urzędu. 16.) Przed zagaieniem rozpraw, czyta Prezes imiona Członków Izby, potem uклада spis przytomnych Parów, którzy jedynie należec mogą do wyrokowania. 17.) Pomieniona lista nie może obejmować Parów, nie mających głosu naradczego. 18.) Każdy Par wyłączonym bydź może z powodów obiętych Tytułem XXI. Tom. 1. Rozdz. 1. Ustawy processu cywilnego. 19.) Każdy Par wiedzający o tych powodach względnie swojej osoby, powinien oznaczyć to Sądowi, który rzecz tę rozstrzygnie. 20.) Kommissarze mianowani przez Izbę Deputowanych na mocy art. 11, podadzą Sądowi Parów artykuły oskarżające, stawia świadków i złożą dowody przeciwko oskarzonemu, i popierać będą skargę podczas rozpraw. 21.) Prokurator generalny słuchany będzie zawsze u Sądu Parów, po ukończeniu rozpraw uczyni swój wniosek (*conclusion*) i w razie zachodzącym żądać będzie ukarania. 22.) Rozprawy odbywać się mają publicznie. Podczas rozpoczęcia rozpraw, przekłada oskarżony to, co ma na swoją obronę. 23.) Parowie wynurzają zdanie swoje w głos i na posiedzeniu tajemnem tak przy rozstrzygnięciach i uchwałach, zachodzących w ciągu processu, iakoteż przy ostatecznem zawyrokowaniu. Rozstrzygnięcia czyli uchwały Sądu Parów wydawane bydź mogą tylko za wpływem przynajmniej czwartey części Członków Izby Parów, mających głos naradczy. 25.) Pięć ósmych części głosów potrzeba do skazania oskarzonego. 26.) Przy liczeniu głosów, w razie zgodności zdań, głosy ojców, synów, braci, wuiów, stryjów, teściów, zięciów, szwagrów, rachowane bydź mają za głos ieden, przy czem zachować należy, że owi którzy poięli dwie siostry za żony, za takich uważanymi bydź ma mają. 27.) Kary, które Sąd Parów wymierzyć może na Ministra przekonanego o zdradę lub konkusyję, są: śmierć, wygnanie, dożywotne więzienie, znizienie stanu Obywatelskiego lub uwięzienie na czas oznaczony. Sąd karze stopniami w miarę wielkości przestępstwa i okoliczności. 28.) Prezes Sądu Parów wyrzeka wyrok na posiedzeniu publicznem. Jeżeli oskarżony uznany jest za winowaycę, Pisarz (*greffier*) odczyta mu wyrok. 29.) Owe prawa względem instrukcyi kryminalney i wyroku, które niniejszem nie są zniesione lub inaczej ustanowione, zachować ma Sąd Parów we wszystkich przypadkach.